

демъ и на другитѣ посланници тукъ, за да го съобщатъ на правителствата си (както направиха Цанковъ и Балабановъ въ 1876 год.), ще го дадемъ и на печата да се обнародва. Дотогава обаче ние се молихме тукъ на своитѣ вѣстникари приятели да не говорятъ нищо за насъ, защото въ случай че не успѣемъ въ своята мисия да ни приеме г. Вадингтонъ, тогава азъ мисля, че ще бжде излишно да тропаме на други врата, когато знаемъ, че тамъ нищо нѣма да сполучимъ и че най-хубавото ще бжде да поработимъ чрѣзъ печата, да прѣскочимъ до Лондонъ, за да се видимъ и тамъ съ приятелитѣ и за по-нататѣкъ да чакаме Вашитѣ заповѣди. Отъ притворения бюлетинъ на агенция Хавасъ, както и отъ листа на Daily News, които довечера ще Ви изпратя, ще видите, че както единиятъ, тѣй и другиятъ обнародваха вече писмата ми, съ които опровергавахъ циркуляра на портата относително българскитѣ свирѣлства. Французкото писмо се прѣпечата и въ други тукашни вѣстници. L. Aimard, който като директоръ на Agence Navas, има голѣмо влияние, ми се обѣща да напечатва всички интересни новини отъ кждѣ насъ, които му дамъ. Сега, именно трѣбваше да съществува оная комисия, за която се говорѣше единъ пжтъ, за да ми доставлява новини, било за Румелия, било за Македония, за да бждемъ и ние au courant на всичко, що става, и да можемъ по тоя начинъ още по-добрѣ да освѣтяваме тукашния печатъ. Вчера се прѣдставихме и прѣдъ г. Emile de Girardin, който ни прѣпорѣчва на своя сътрудникъ по външнитѣ работи и ни каза къмъ него да се обрѣщаме, когато искаме да се помѣства нѣщо въ в. „France“. За понедѣлникъ сме поканени на обѣдъ у г. About<sup>1</sup> у когото, той самъ ни каза ще мо-

<sup>1</sup> Ето прѣводътъ на писмото, съ което г. Edmond About ни по-  
кани: „Любезни господине, прѣди или подирѣ Вашето посѣщение у  
г. Вадингтона, имайте любезността да дойдете съ Вашия другаръ по  
обикалянето Европа, да обѣдвате на втория день на Великденъ на  
осемъ километра отъ Парижъ, у Вашия много симпатиченъ слуга. Нищо  
по-неофициално и по-невинно отъ единъ обѣдъ въ околноститѣ на  
столицата ни и човѣкъ може да срѣщне тамъ много лица, за които не  
е увѣренъ, че ще може да ги намѣри у тѣхъ. Благоволете да приемете, лю-  
безни господине, увѣрение въ отличното ми почитание и въ нѣщо повече,  
защото мжчно е да прѣкара човѣкъ половинъ часъ съ Васъ безъ да Ви  
остане привързанъ (sans s'attacher à vous). Едмондъ Абу“. На това писмо  
азъ отговорихъ веднага тѣй: „Любезни господине, получихъ Вашето вче-